

ONZE PISOS

*Navegant onze pisos, passadissos gèlids
Ens mou freda rutina, inanimats satèl·lits
I ronden aquest terra, llurs esperits famèlics
Guiats per superiors, per nostres sapients èlits.*

*Vivint vers dues torres, s'alcen elles amunt
Atansant-se al blau cel, sols em prenen la llum
Que abans tenia als ulls, poruga vola lluny
Segueix-la el meu sospir, finit amb gran retruny.*

*Doncs lluito una campanya, de batalles cruentes
On mesos passen ràpid, i jornades són lentes
Endinsant les tenebres, guiat a les palpentes
Per clarors amicals, de persones lluentes.*

*Estant en tal camí, enfront l'adversitat
I en aquest gran castell, vers seva immensitat
Més resulta evident, clara necessitat
De sempre ser present, una bona amistat.*

*Però mons sapients mestres, em duran a bon port
I son consell etern, de ma ment són mon hort
Joventut, anècdotes, amistats, mon conhort
Seran tals onze pisos, que em marquin sempre el Nord.*

"Figura de Coure"